

Underlige aftenlufte

225

CARL NIELSEN, 1865-1931
Tekst: Adam Oehlenschläger

Ikke for langsomt

S p
A

1. Un - der-li - ge af - ten-luf - te! hvor-hen vin-ker I — min hu? —

T p
B

5

Mil - de, lu - ne blom-ster-duf- tel sig, hvor-hen I bøl - ger nu. ....

9

Går I o - ver hvi-den strand til mit elsk-te fø - de-land? Vil I dér med

14

e - ders bøl-ger tol - ke, hvad mit hjer-te døl - - - ger?

tol-ke, hvad mit hjer - te døl - - - ger?

2. Matte sol! bag bjergets stene
luerød du daler ned;
og nu sidder jeg alene
i min dunkle ensomhed.
Hjemme var der intet fjeld;
ak! så er jeg ude vel,
skal i nat ej barnligt blunde
i min Herthas grønne lunde.

3. Stille! stille! hisset gynger
båden mellem siv og krat;
sødt en mø ved cithren synger
i den tavse, lune nat.
Hvilke toner! Milde lyst,
hvor du strømmer i mit bryst!
Men hvad savner jeg, og græder,
mens hun dog så venligt kvæder?

4. Tager ej min sang for andet
end et ufrivilligt suk!
Længselsfuldt heniler vandet,
aftenen er så blid og smuk.
Mangen sådan aftenstund
sad jeg i min kære lund;
mindet vender nu tilbage,
det var årsag i min klage.